

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 36 **din 22.01.2020**

Dosar nr.: 115/2019

Petiția nr.: 61046/01.03.2019

Petentă:

Reclamată: Casa Națională de Pensii

Obiect: posibilă faptă de discriminare săvârșită de partea reclamată prin aplicarea incorectă și neunitară a dispozițiilor legii nr. 153/2017

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Casa Națională de Pensii - cu sediul în București, str. Latină nr. 8, sector 2

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Aplicarea neunitară și incorectă a prevederilor Legii nr. 135/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice prin nealinierea salariului petentei la cel al colegilor care dețin aceeași funcție și același grad și, implicit, care desfășoară aceleași activități în cadrul instituției.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 1046/07.03.2019 și nr. 1159/07.03.2019, a citat părțile pentru data 28.03.2019.

5. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

6. Petenta sesizează CNCD cu privire faptul că salariul său nu este aliniat cu cel al celorlalți colegi ai săi, prin aplicarea incorectă a dispozițiilor Legii nr. 153/2017 privind salarizarea persoanelor plătit din fondurile publice. Aceasta susține că este angajată a reclamatei în funcția de execuție de consilier superior din cadrul Direcției Juridice și Control – Serviciul de Control Prestații Sociale, iar în cursul lunii decembrie 2018 a solicitat acesteia, conform

Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016 cuprinsă în Legea nr. 153/2017 în vederea alinierii salariului său cu cele obținute de colegii săi cu același grad, aceeași funcție și care implicit defășoară aceleași activități.

7. Petenta se plânge de refuzul nejustificat al reclamatei de a da curs aplicării dispozițiilor Legii nr. 153/2017 considerându-se discriminată conform dispozițiilor art. 6 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare față de colegii săi, care au obținut hotărâri judecătorești pentru punerea în executare a dispozițiilor legale privind salarizarea.

8. În sprijinul susținerilor sale, petenta înțelege să se folosească de proba cu înscrisuri, anexând sesizării următoarele documente: fișa postului, ordinul nr. 2430/07.12.2018, decizia dată în soluționarea contestației nr. B100/SRI/28.01.209 și împuternicire avocațială în original.

Susținerile reclamatei

9. Reclamata prin punctul de vedere transmis și înregistrat la CNCD sub nr. 1637/29.03.2019 susține următoarele:

- având în vedere dispozițiile legii nr. 153/2017 care a intrat în vigoare începând cu 1 ianuarie 2019, dar și a OUG nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal – bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene reclamata susține că a respectat întru totul cadrul legal;

- cu privire la discriminarea petentei față de colegii săi care au obținut o sentință judecătorească în instanță, reclamata precizează faptul că printr-o jurisprudență constantă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor în acest domeniu (Hotărârea din 08.12.2009 pronunțată în cazul Wieczorek împotriva Poloniei, paragraful 59), jurisprudența instanței de la Strasbourg fiind în sensul că nu poate fi negat dreptul statului de a stabili și schimba sistemul de salarizare al persoanelor plătite din fondurile bugetare. De asemenea, în același sens Decizia Curții Europene nr. 291/2014 statuează că „este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat”. Dispozițiile art. 435 din Codul de Procedură Civilă statuează opozabilitatea unei hotărâri judecătorești, dispunând faptul că aceasta produce efecte numai între părți și succesorii acestora, motiv pentru care reclamata susține că solicitarea petentei de aliniere a salariului său cu al colegilor acesteia, care au hotărâri judecătorești în acest sens, este netemeinică și nelegală. Reclamata subliniază că, petenta a formulat și o acțiune în instanță, respectiv dosarul nr. 2834/110/2017 care a avut ca obiect obligarea instituției angajatoare la emiterea unui nou ordin de salarizare avându-se în vedere nivelul maxim al salariului său de bază pentru funcția de execuție de consilier superior, care să includă și majorările acordate prin hotărâri judecătorești definitive și aflate în plată la ordonatorul de credite, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016, precum și la plata diferențelor dintre salariul astfel stabilit și cel stabilit prin Ordinul anterior, începând cu data de 01.08.2016. Această acțiune a fost respinsă de Curtea de Apel Bacău cu sentință definitivă.

V. Motive de fapt și de drept

10. **În fapt**, Colegiul director este sesizat de petentă cu privire la crearea discriminării prin aplicarea neunitară a prevederilor Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice.

11. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în speța de față, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I „Principii și definiții” al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II „Dispoziții Speciale”, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

12. Astfel, Colegiul constată că, în esență, petenta invocă vătămarea drepturilor sale salariale prin neaplicarea unitară a prevederilor Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, având în vedere faptul că salariul său nu este același cu al colegilor săi care au același grad și funcție, și care desfășoară aceeași activitate. De asemenea, Colegiul director reține faptul că pentru aplicarea legii nr. 153/2017, colegii petentei au obținut hotărâri judecătorești definitive. Astfel, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la solicitarea petentei de aliniere a salariului său cu cel al colegilor săi (persoane cu aceeași funcție, grad și care desfășoară aceeași activitate), dar care au obținut punerea în aplicare a prevederilor legale prin hotărâri definitive pronunțate de instanțele judecătorești competente.

13. Ca atare, fondul problemei în prezenta speță este corelativ faptului că prezumțiile ce se nasc în cauză nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, ci în legătură cu un aspect de legalitate, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, așa cum e reglementată de art. 2 alin.1 sau alin.3 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor legale și a actelor secundare, ca temei legal, în speța de față.

14. Astfel, raportându-se la cele prezentate de ambele părți Colegiul director reține că obiectul petiției astfel cum a fost formulat nu intră sub incidența dispozițiilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000 , având în vedere că interpretarea și aplicarea legilor este un atribut exclusiv al instanțelor judecătorești.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea faptelor de discriminare, republicată.
2. Câte o copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA - Membru

JURA CRISTIAN - Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 23.01.2019

Motivat și redactat: CJ/PCS

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.